

Oud chirurg dr. Piet Leguit

Oud chirurg dr. Piet Leguit (Diaconessenhuis) heeft een belangwekkend boek geschreven.

Goedemorgen luisteraars,

Soms heb je een boek in handen waarbij je tijdens het lezen er van in toenemende mate het gevoel ervaart: Yes, hier gaat het om, dit raakt de kern, het wezen van echte, ja, een ‘ras’ arts. Het artsenvak is de afgelopen decennia indringend veranderd. Welnu, dat overkwam mij toen ik enige weken geleden het recent verschenen boek “Verdrongen gevoel” van dr. Piet Leguit las.

Dr.Leguit is vele jaren chirurg geweest in het Utrechtse Diaconessenhuis. Bezien vanuit medisch-wetenschappelijke optiek is hij van een wat kille, afstandelijke en meer medisch-technisch georiënteerde, een heel patient-arts relatie gerichte arts geworden. Soms, of tegenwoordig misschien wel altijd, lijkt het er op, alsof de scans, röntgenfoto’s, laboratoriumuitslagen en het al vaststaande artsen-behandelings-protocol belangrijker zijn dan de mens, de patiënt zelf, in al zijn (ziekte)gevoelens en eigenheden. Het genezen, of althans, het proberen daar iets aan bij te dragen, werd in vroeger tijd beschouwd en dus aangemerkt als een ‘kunst’. Het aardige is, dat daar nog iets van naklinkt in de naam van de overkoepelende organisatie van de Nederlandse artsen, de KNMG. Deze afkorting staat voor Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering van de Geneeskunst. dr.Leguit wijst hier ook heel fijntjes op.

In deze tijd neigt het allemaal sterk naar geneeskunde. Wat is nu het verschil tussen geneeskunst en geneeskunde? Kunde is het resultaat van vergaarde kennis die stoelt op rationeel, toetsbare en zakelijke feiten. Bizar voorbeeld: als je een robot met een mega of giga opslagcapaciteit zou volstoppen (programmeren) met alles wat thans aan medische kunde en kennis bekend is, zouden artsen op vakantie kunnen naar de Bahamas en de robot op de stoel van de artsen plaats kunnen nemen. Er zijn trouwens al operaties die door robots worden uitgevoerd.....

Kunst en genezen, de geneeskunst. Kunst komt uit en is verbonden met een totaal andere dimensie dan kunde, Kunst kan nooit beoefend worden zonder gevoel, zonder creativiteit, zonder dat unieke van het persoonlijke, in medisch land, het een op een contact in empathische zin tussen arts en patiënt, Naarmate de officiële medische wetenschap zich in toenemende mate ‘vertechnologiseerde’, kennis en rationele kunde de boventoon gingen voeren,

verdween in de arts-patient relatie het voor de genezing zo belangrijke en onmisbare ‘gevoel’. Dat werd en wordt door veel artsen (zelf) verdrongen, want empathie en gevoel ten aanzien van de patiënt past immers niet in het (wetenschappelijk) vastgestelde behandelingsprotocol waar een arts zich aan dient te houden.

De opkomst en soms bijna ‘wildgroei’ van de vele alternatieve geneeskundige benaderingen is mijns inziens mede veroorzaakt door de verschuiving van (genees)kunst naar (genees)kunde, binnen de officiële medische wereld. Een genezingsproces wordt niet uitsluitend bepaald door een zakelijke diagnose en de daaraan verbonden operatie en/of te moeten slikken pillen (medicijnen). Een echte arts behoort zijn wetenschappelijk gefundeerde kennis te vergaren, maar ook moet hij iets van de ‘kunstenaar’ in zich omdragen, want zonder dat creatieve, empathische aspect ontstaat een soort robot-veel-pillen-slik benadering.

Dr. Piet Leguit, oprecht hulde aan deze unieke chirurg, stelt zich in zijn boek “Verdrongen gevoel” bewonderenswaardig kwetsbaar op. Hij geeft op een heldere en eerlijke wijze inzicht in hetgeen er die afgelopen decennia gebeurd is in artsenland. En naast dit uiterst belangrijke aspect van een ‘heilzame’ relatie arts-patient, die door dr. Leguit bijzonder gevoelvol wordt beschreven, is het boek m.i. een absolute must voor alle mensen uit Utrecht en wijde omgeving, die geïnteresseerd zijn in de historische aspecten van dat oude en belangrijke Utrechtse ziekenhuis, het Diaconessenhuis. Dus ook historisch van grote betekenis en uiterst boeiend en leesbaar geschreven.

Wat heerlijk om te ontdekken, dat een arts uit de officiële medische kringen, zijn gevoel voor het echte welzijn van patiënten niet ondergeschikt heeft gemaakt aan de overheersing van de alle menselijkheid nivellerende technologische hoogstandjes. Mag ik het zeggen: “Verdrongen gevoel” van dr. Leguit, een aanrader om te lezen, met name ook voor artsen en werkers in de gezondheidszorg.

Luisteraars, graag weer tot de volgende week.

© 2013, Jaap Huibers, Amerongen